

ИВАН БУНИН

САМОТА

Превод от руски: Кирил Кадийски, 2003

chitanka.info

*Изпита компаньонка, чужденка,
се къпеше в морето в хладна вечер
и чакаше все някой да я зърне
как бързо ще изскочи, полугола,
с прилепнало трико, иззад прибоя.
А после, метнала широк халат,
приседна на брега и яде сливи,
и едър пес с накъсан лай търчеше
из люляковата крайбрежна пяна
и с жарка паст се хвърляше зарадван
към топката, която с рязко „гор!“
тя мятеше в морето... Светна фарът
като звезда лъчиста там, в далечината...
Влажнееше брегът, възлезе в свода
луната и се чупеше, блестеше
зеленият ѝ гланц върху вълните... Горе,
на стръмния откос, в небето светло
тъмнееше една самотна пейка...
И там, на нея седнал, гологлав,
писател, сито хапнал у познати,
запалил бе цигара и с усмивка
си рече: „С туй раирано трико
на зебра, честно казано, прилича“.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.